

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (piąta izba)

z dnia 24 września 2019 r.*

Dumping – Przywóz szkła solarnego pochodzącego z Chin – Artykuł 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 [obecnie art. 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2016/1036] – Status przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej – Pojęcie „znaczących wahań kosztów produkcji i sytuacji finansowej przedsiębiorstw” – Korzyści podatkowe – Oczywisty błąd w ocenie

W sprawie T-586/14 RENV

Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, z siedzibą w Anhui (Chiny), reprezentowana przez adwokata Y. Melina,

strona skarżąca,

przeciwko

Komisji Europejskiej, reprezentowanej przez L. Flynna i T. Maxiana Ruschego, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

popieranej przez:

GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH, z siedzibą w Tschernitz (Niemcy), reprezentowaną przez adwokata R. MacLeana,

interwenient,

mającej za przedmiot wnioski na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 470/2014 z dnia 13 maja 2014 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2014, L 142, s. 1),

SĄD (piąta izba),

w składzie: D. Gratsias, prezes, I. Labucka (sprawozdawca) i I. Ulloa Rubio, sędziowie,

sekretarz: F. Oller, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 16 stycznia 2019 r.,

wydaje następujący

* Język postępowania: angielski.

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

- 1 Skarżąca, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, jest spółką z siedzibą w Chinach, która produkuje i eksportuje do Unii Europejskiej szkło solarne, którego dotyczy rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 470/2014 z dnia 13 maja 2014 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz szkła solarne pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2014, L 142, s. 1, zwane dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”).
- 2 Jedynym akcjonariuszem skarżącej jest spółka Xinyi Solar (Hong Kong) Ltd, z siedzibą w Hongkongu (Chiny), która jest notowana na giełdzie w Hongkongu.
- 3 W postępowaniu, które doprowadziło do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia, skarżąca w dniu 21 maja 2013 r. złożyła na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 2009, L 343, s. 51, zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”; sprostowanie Dz.U. 2010, L 7, s. 22) [zastąpionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, L 176, s. 21)] wniosek o przyznanie jej statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej (zwanego dalej „statusem MET”) w rozumieniu art. 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia podstawowego [obecnie art. 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia 2016/1036].
- 4 W dniu 6 czerwca 2013 r. skarżąca udzieliła odpowiedzi na kwestionariusz antydumpingowy Komisji Europejskiej.
- 5 W dniu 21 czerwca 2013 r. skarżąca odpowiedziała na pismo Komisji wzywające do dostarczenia informacji uzupełniających.
- 6 Informacje przekazane przez skarżącą w formularzu wniosku o przyznanie statusu MET i jej odpowiedzi na kwestionariusz Komisji zostały zweryfikowane w chińskiej siedzibie skarżącej w okresie od 21 do 26 czerwca 2013 r.
- 7 Pod koniec czerwca i w lipcu 2013 r. skarżąca, w porozumieniu z Komisją i zgodnie z jej wezwaniem, przedstawiła informacje dodatkowe.
- 8 Pismem z dnia 22 sierpnia 2013 r. (zwanym dalej „pismem z dnia 22 sierpnia 2013 r.”) Komisja poinformowała skarżącą, że postanowiła nie uwzględnić jej wniosku o przyznanie statusu MET na tej podstawie, iż skarżąca nie spełniała wymogów art. 2 ust. 7 lit. c) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego. Komisja wezwała skarżącą do przedstawienia uwag, uznając jednocześnie, że spełnia ona jednak pozostałe warunki, określone w art. 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze, drugie, czwarte i piąte tego rozporządzenia.
- 9 W dniu 1 września 2013 r. skarżać przedstawiła swoje uwagi, w których zakwestionowała ocenę Komisji.
- 10 Pismem z dnia 13 września 2013 r. (zwanym dalej „pismem z dnia 13 września 2013 r.”) Komisja odpowiedziała na te uwagi w ostatecznej decyzji w przedmiocie przyznania statusu MET, która utrzymała w mocy oddalenie złożonego przez skarżącą wniosku o przyznanie statusu MET.

- 11 W dniu 26 listopada 2013 r. Komisja przyjęła rozporządzenie (UE) nr 1205/2013 nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2013, L 316, s. 8, zwane dalej „rozporządzeniem tymczasowym”).
- 12 Motywy 34–47 rozporządzenia tymczasowego, dotyczące „[s]tatusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej”, mają następujące brzmienie:
- „(34) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego w dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym przywozu z [Chin] normalną wartość należy ustalić zgodnie z art. 2 ust. 1 do art. 6 [art. 2 ust. 1–6] rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do producentów eksportujących, wobec których stwierdzono, że spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (35) W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji kryteria te są podsumowane poniżej:
- 1) decyzje gospodarcze są odpowiedzią na warunki panujące na rynku, bez znacznej ingerencji ze strony państwa, a koszty odzwierciedlają wartości rynkowe;
  - 2) przedsiębiorstwa posiadają jeden wyraźny zestaw dokumentacji księgowej, która jest poddawana niezależnemu audytowi, spełnia międzynarodowe standardy rachunkowości oraz jest stosowana do wszystkich celów;
  - 3) nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej;
  - 4) prawo upadłościowe i prawo rzeczowe gwarantują stabilność i pewność prawną;
  - 5) wymiana walut odbywa się po kursie rynkowym.
- (36) Dziesięć współpracujących przedsiębiorstw złożyło wnioski o przyznanie MET na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego i odesłało formularz wniosku o MET w wyznaczonym terminie. Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. d) rozporządzenia podstawowego przeprowadzono weryfikację MET w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą [w tym skarżące].
- (37) Wynika z tego, że ustalenia MET dokonano w odniesieniu do czterech następujących przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw:
- Przedsiębiorstwa objęte próbą:
    - [...];
    - [skarżąca] i Xinyi Solar (Hong Kong) [...];
    - [...].
  - Przedsiębiorstwa objęte postępowaniem indywidualnym:
    - [...].
- (38) Komisja zgromadziła wszelkie informacje, które uznała za potrzebne, i zweryfikowała wszelkie informacje dostarczone we wnioskach w sprawie MET w siedzibach zainteresowanych przedsiębiorstw.

- (39) W przypadku stron powiązanych Komisja bada, czy grupa przedsiębiorstw powiązanych jako całość spełnia warunki wymagane do objęcia [jej] traktowaniem na zasadach rynkowych. W przypadkach, w których przedsiębiorstwo zależne lub inne przedsiębiorstwo powiązane z wnioskodawcą w [Chinach] jest zaangażowane, bezpośrednio lub pośrednio, w produkcję lub sprzedaż produktu objętego postępowaniem, analiza pod kątem MET jest przeprowadzana w odniesieniu do każdego przedsiębiorstwa indywidualnie oraz do grupy przedsiębiorstw jako całości.
- (40) Na skutek tego zbadano wnioski o MET złożone przez czterech producentów eksportujących (grupy przedsiębiorstw), składających się z jedenastu podmiotów prawnych.
- (41) W ramach dochodzenia ustalono, że żaden z czterech producentów eksportujących (grup przedsiębiorstw) wnioskujących o MET nie spełnił wymogów kryteriów określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (42) [...]
- (43) [...] [W]szystkich [Żaden z] czterech producentów eksportujących, ani indywidualnie, ani jako grupa, nie wykazał, że nie doświadczyli oni znacznych zakłóceń przeniesionych z systemu gospodarki nierynkowej. Tym samym te przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw nie spełniły kryterium MET nr 3. Bardziej konkretnie, wszyscy czterej producenci eksportujący lub grupy producentów eksportujących korzystali z preferencyjnych systemów podatkowych.
- (44) [...]
- (45) Komisja ujawniła wyniki dochodzenia w sprawie MET przedsiębiorstwom, których dotyczy postępowanie, organom [chińskim] oraz skarżącemu, i wezwała ich do przedstawienia uwag.
- (46) Otrzymane uwagi nie były wystarczające, by zmienić wstępne ustalenia Komisji. Po konsultacji z państwami członkowskimi zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. c) w dniu 13 września 2013 r. wszystkich wnioskodawców poinformowano indywidualnie, w drodze urzędowej, o ostatecznych ustaleniach Komisji w odniesieniu do złożonych przez nich wniosków o MET.
- (47) Tym samym żaden z czterech współpracujących producentów eksportujących lub grup producentów eksportujących w [Chinach], którzy złożyli wniosek o MET, nie wykazał, że spełnia wszystkie kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego; ich wnioski o MET zostały zatem odrzucone”.
- 13 W dniu 13 maja 2014 r. Komisja przyjęła zaskarżone rozporządzenie.
- 14 W motywach 32–34 zaskarżonego rozporządzenia, dotyczących „[s]tatusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej”, Komisja stwierdziła, co następuje:
- „(32) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, a następnie po ujawnieniu ostatecznych ustaleń [skarżąca] utrzymywał[a], że Komisja popełniła błąd, odrzucając [jej] wniosek o MET. Ten sam zarzut odnoszący się do rozstrzygnięcia w sprawie MET został już wysunięty na etapie środków tymczasowych i odrzucony przez Komisję w motywach 43 i 47 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.
- (33) [Skarżąca] twierdził[a], że korzyści uzyskane dzięki preferencyjnym rozwiązaniom podatkowym i dotacjom nie reprezentują znacznej części jego obrotów. W tym względzie należy przypomnieć, że argument ten, wraz z innymi, został już omówiony w piśmie Komisji do tego eksportera z dnia 13 września 2013 r., w którym Komisja powiadomiła tę stronę o ustaleniach dotyczących jej

wniosku o MET. Podkreślono w szczególności, że z uwagi na charakter przedmiotowych korzyści całkowita korzyść uzyskana w OD nie ma znaczenia dla oceny kwestii, czy zakłócenie jest »znaczące«. Zarzut zostaje zatem odrzucony.

- (34) Uwzględniając powyższe, niniejszym potwierdza się ustalenie, że wszystkie wnioski o MET należy odrzucić zgodnie z ustaleniami z motywów 34–47 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych”.

Przebieg postępowania i żądania stron w sprawie T-586/14

- 15 W skardze złożonej w sekretariacie Sądu w dniu 7 sierpnia 2014 r. skarżąca wniosła o stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia.
- 16 W dniu 21 października 2014 r. Komisja złożyła w sekretariacie Sądu odpowiedź na skargę, w której wniosła do Sądu o oddalenie skargi i obciążenie skarżącej kosztami postępowania.
- 17 Skarżąca i Komisja złożyły w sekretariacie Sądu replikę i duplikę, odpowiednio, w dniach 16 grudnia 2014 r. i 30 stycznia 2015 r.
- 18 Na podstawie sprawozdania sędziego sprawozdawcy Sąd postanowił otworzyć ustny etap postępowania.
- 19 Na podstawie art. 64 § 2 lit. a) regulaminu postępowania przed Sądem z dnia 2 maja 1991 r. Sąd zadał stronom pytania w celu uzyskania na nie odpowiedzi na piśmie przed rozprawą.
- 20 Strony udzieliły odpowiedzi na te pytania w wyznaczonym terminie.
- 21 Na rozprawie w dniu 9 września 2015 r. wysłuchane zostały wystąpienia stron i ich odpowiedzi na pytania Sądu.
- 22 Wyrokiem z dnia 16 marca 2016 r., Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Komisja (T-586/14, zwanym dalej „wyrokiem pierwotnym”, EU:T:2016:154) Sąd stwierdził nieważność zaskarżonego rozporządzenia, obciążając Komisję jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.
- 23 Pismem złożonym w sekretariacie Trybunału w dniu 26 maja 2016 r. Komisja wniosła odwołanie od wyroku pierwotnego.
- 24 Postanowieniem z dnia 13 października 2016 r., Komisja/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings (C-301/16 P, niepublikowanym, EU:C:2016:796) spółka GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH została dopuszczona do udziału w sprawie w charakterze interwenienta popierającego żądania Komisji.
- 25 Wyrokiem z dnia 28 lutego 2018 r., Komisja/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings (C-301/16 P, zwanym dalej „wyrokiem w postępowaniu odwoławczym”, EU:C:2018:132) Trybunał uchylił wyrok pierwotny, przekazał sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd oraz zastrzegł, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Przebieg postępowania i żądania stron po przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania

- 26 Wskutek wydania wyroku w postępowaniu odwoławczym i zgodnie z art. 215 regulaminu postępowania przed Sądem niniejsza sprawa została przydzielona piątej izbie Sądu.

- 27 Zgodnie z art. 217 § 1 regulaminu postępowania skarżąca i Komisja w dniu 27 kwietnia 2018 r. – oraz interwenient w dniu 8 maja 2018 r. – w wyznaczonym terminie przedstawili na piśmie uwagi w przedmiocie konsekwencji, jakie należałoby wyciągnąć z wyroku w sprawie odwołania w celu rozstrzygnięcia sporu.
- 28 Na podstawie art. 89 § 2 lit. a) regulaminu postępowania Sąd w dniu 21 listopada 2018 r. zadał stronom pytania w celu uzyskania odpowiedzi na piśmie przed rozprawą.
- 29 Strony udzieliły odpowiedzi na te pytania w wyznaczonym terminie.
- 30 Na rozprawie w dniu 16 stycznia 2019 r. wysłuchano wystąpień stron i ich odpowiedzi na zadane przez Sąd pytania.
- 31 Skarżąca wnosi do Sądu o:
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim jej ono dotyczy;
  - obciążenie Komisji i interwenienta kosztami postępowania przed Sądem i Trybunałem.
- 32 Komisja wnosi do Sądu o:
- oddalenie skargi;
  - obciążenie skarżącej kosztami postępowania przed Sądem i Trybunałem.
- 33 Interwenient wnosi do Sądu o:
- oddalenie skargi;
  - obciążenie skarżącej kosztami, w tym kosztami związanymi z jego interwencją przed Trybunałem.

Co do prawa

- 34 Na poparcie swojego żądania stwierdzenia nieważności zaskarżonego rozporządzenia skarżąca podnosi cztery zarzuty.
- 35 Zarzut pierwszy jest oparty na naruszeniu art. 2 ust. 7 lit. c) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego.
- 36 Należy rozpocząć od zbadania drugiej części zarzutu pierwszego.
- 37 W drugiej części zarzutu pierwszego skarżąca podnosi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych oraz błąd co do prawa, gdy stwierdziła, iż koszty produkcji i sytuacja finansowa skarżącej podlegały znaczącym wahaniom w rozumieniu art. 2 ust. 7 lit. c) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego.
- 38 Skarżąca podnosi, że nawet jeżeliby założyć, iż rozpatrywane korzyści podatkowe wynikają z przejścia od byłego nierynkowego systemu gospodarki, to jednak korzyści takie nie powodują znaczących wahań jej kosztów produkcji i sytuacji finansowej. Jak bowiem wyjaśniła ona w trakcie dochodzenia, sporne zachęty podatkowe stanowiły w jej przypadku jedynie 1,34% całości jej kosztów produkcji i 1,14% jej obrotu.

- 39 Komisja nie odniosła się do tego argumentu i niesłusznie uznała w piśmie z dnia 13 września 2013 r., że znaczne wahania wynikały z niższych stawek podatkowych, ponieważ „w szczególności mogły służyć celowi przyciągnięcia kapitałów po obniżonych stawkach i w konsekwencji wpłynąć na ogólną sytuację finansową i ekonomiczną spółki”, podczas gdy wpływ finansowy o wartości niższej niż 1,5% kosztów produkcji lub obrotu nie może stanowić poważnej zachęty w celu przyciągnięcia kapitału, w szczególności dla spółki Xinyi Solar (Hongkong).
- 40 W odniesieniu do znaczącego charakteru wahań Komisja wskazuje przede wszystkim, że skarżąca nie zakwestionowała faktu, iż korzystała z preferencyjnego systemu podatkowego, i twierdzi, że w przypadku gdy przedsiębiorstwa uznane przez rząd za strategiczne są traktowane w sposób uprzywilejowany w ramach systemu podatkowego opartego na dochodach, wahania wynikające z takiego traktowania są znaczące, ponieważ całkowicie zmieniają kwotę zysku przed opodatkowaniem, jakie przedsiębiorstwa te muszą osiągnąć w celu przyciągnięcia inwestorów. Jako że wahania te mają charakter stały, całkowita korzyść uzyskana w okresie objętym dochodzeniem, z uwagi na sam jej charakter, nie ma znaczenia dla ustalenia, czy wahania mają znaczący charakter.
- 41 Następnie Komisja twierdzi, że co do istoty mogła założyć, biorąc pod uwagę znaczenie rozpatrywanych korzyści podatkowych, iż atrakcyjność kapitału zagranicznego została zwiększona w taki sposób, że sytuacja finansowa skarżącej podlegała znaczącym wahanom, a w każdym wypadku skarżąca nie dostarczyła przeciwnego dowodu.
- 42 Ponadto skarżąca nie przedstawiła żadnego uzasadnionego powodu, dla którego kryterium odniesienia miałby być jej obrót lub dla którego badanie wahań powinno być ograniczone do okresu objętego dochodzeniem, przy jednoczesnym pominięciu jej ogólnej sytuacji finansowej, w odróżnieniu do jej kosztów produkcji lub obrotu.
- 43 Wreszcie Komisja nie rozumie, dlaczego miałyby nieprawidłowo zastosować pojęcie „znaczących wahań”, gdy stwierdziła, że ze względu na to, iż skarżąca korzystała przez okres dwóch lat ze zwolnienia podatkowego oraz przez okres trzech lat ze stawki opodatkowania wynoszącej 50% stawki podstawowej, czemu towarzyszyła stała i nieograniczona w czasie korzyść podatkowa, nie wykazała ona, że jej koszty produkcji lub sytuacja finansowa nie podlegały znaczącym wahanom wynikającym z zastosowania omawianych środków.
- 44 W uwagach na piśmie w przedmiocie konsekwencji, jakie należy wyciągnąć z wyroku w sprawie odwołania w celu rozstrzygnięcia sporu, skarżąca podtrzymuje swoje żądania zawarte w skardze.
- 45 W uwagach na piśmie w przedmiocie konsekwencji, jakie należy wyciągnąć z wyroku w sprawie odwołania w celu rozstrzygnięcia sporu, Komisja twierdzi w odniesieniu do drugiej części zarzutu pierwszego, że strony szeroko omówiły tę kwestię w swoich uwagach na piśmie do Sądu i na rozprawie.
- 46 W swoich uwagach na piśmie w przedmiocie konsekwencji, jakie należy wyciągnąć z wyroku w sprawie odwołania w celu rozstrzygnięcia sporu, interwenient zauważa, że dwie sporne korzyści podatkowe mogły być łączone, umożliwiając skarżącej korzystanie z obniżonej stawki podatkowej w wysokości 14% w okresie objętym dochodzeniem, podczas gdy podstawowa stawka podatku dochodowego od osób prawnych w Chinach wynosiła 25%, oraz kwestionuje stanowisko skarżącej, zgodnie z którym korzyści tych nie można uznać za znaczące.
- 47 Interwenient powołuje się w tym względzie na przegrupowanie skarżącej i przyczyny tego przegrupowania, a także na wzrost wielkości przywozu szkła solarnego z Chin oraz udział skarżącej w rynku.

- 48 Interwenient podnosi również, że w przypadku braku istnienia spornych korzyści podatkowych skarżąca, z uwagi na zastosowany margines, nie mogłaby wywiązać się z należności wynikających ze skierowanych wobec niej środków antydumpingowych ani też nie mogłaby tak szybko i znacząco wejść na rynek Unii, równocześnie podważając znaczenie udziału tych korzyści w jej ogólnych kosztach produkcji i obrocie.
- 49 Tytułem wstępu należy wskazać, że zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego [obecnie art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia 2016/1036] w przypadku przywozu z państw nieposiadających gospodarki rynkowej, w drodze wyjątku od zasad określonych w ust. 1–6 tego artykułu, wartość normalną określa się co do zasady w oparciu o cenę lub wartość skonstruowaną w warunkach gospodarki rynkowej państwa trzeciego.
- 50 Artykuł 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego ma na celu zapobieganie uwzględnianiu cen i kosztów obowiązujących w państwach nieposiadających gospodarki rynkowej, gdyż czynniki te nie są wynikiem normalnych sił rynkowych (zob. wyrok z dnia 19 lipca 2012 r., Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, pkt 66 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 51 Niemniej jednak na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego w postępowaniach antydumpingowych dotyczących przywozu między innymi z Chin wartość normalną ustala się zgodnie z art. 2 ust. 1–6 rozporządzenia podstawowego (obecnie art. 2 ust. 1–6 rozporządzenia 2016/1036), jeżeli zostanie wykazane na podstawie właściwie uzasadnionych wniosków producenta lub producentów, w stosunku do których toczy się postępowanie, oraz zgodnie z kryteriami i procedurami określonymi w art. 2 ust. 7 lit. c) wskazanego rozporządzenia, że warunki gospodarki rynkowej przeważają w przypadku tego producenta lub tych producentów w odniesieniu do produkcji oraz sprzedaży podobnego odnośnego towaru (wyrok z dnia 19 lipca 2012 r., Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, pkt 67).
- 52 Z jednej strony zatem do producenta, który dąży do uzyskania MET, należy złożenie właściwie uzasadnionego wniosku w tym celu, a z drugiej strony do Komisji należy dokonanie oceny, czy dowody przedstawione przez tego producenta są wystarczające dla wykazania, że kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego zostały spełnione. W tym kontekście sąd Unii sprawdza w razie potrzeby, czy ocena ta nie jest dotknięta oczywistym błędem [zob. podobnie wyroki: z dnia 2 lutego 2012 r., Brosmann Footwear (HK) i in./Rada, C-249/10 P, EU:C:2012:53, pkt 32; z dnia 19 lipca 2012 r., Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, pkt 70].
- 53 Ustanowiony w art. 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia podstawowego wymóg ścisłej wykładni wyjątku nie może pozwalać instytucjom na interpretowanie i stosowanie tego przepisu w sposób niezgodny z jego brzmieniem i celem (wyrok z dnia 19 lipca 2012 r., Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, pkt 93).
- 54 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego kryterium, na podstawie którego badana jest zasadność wniosku złożonego przez producenta, który dąży do uzyskania MET, wiąże się z oceną, czy warunki gospodarki rynkowej przeważają „w odniesieniu do produkcji oraz sprzedaży podobnego odnośnego towaru”.
- 55 Z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego wynika, że kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) wspomnianego rozporządzenia, które odnoszą się do wniosków składanych przez producentów i które Komisja jest zobowiązana ocenić, dotyczą „produkcji oraz sprzedaży podobnego odnośnego towaru”. Wyjaśnienie to wpisuje się z punktu widzenia kontekstowego w ramy art. 2 rozporządzenia podstawowego, który ustanawia zasady obliczania wartości normalnej, tj. porównywalnej ceny produktu podobnego ustalonej w kraju wywozu w zwykłym obrocie handlowym.

- 56 W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 i 3 rozporządzenia podstawowego, podstawą obliczenia wartości normalnej są zwykle ceny zapłacone lub należne w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych nabywców w kraju wywozu. W przypadku gdy sprzedaż produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie istnieje lub jest niewystarczająca lub gdy z powodu szczególnej sytuacji rynkowej sprzedaż ta nie pozwala na dokonanie właściwego porównania, wartość tę oblicza się w oparciu o koszt produkcji w kraju pochodzenia, powiększony o uzasadnione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz kwotę zysku lub w oparciu o ceny eksportowe w zwykłym obrocie handlowym. W tym względzie z art. 2 ust. 4–6 rozporządzenia podstawowego wynika, że rzetelne stosowanie tych pojęć zależy od tego, czy dane księgowe wynikające z dokumentacji danego producenta, na których oprze się Komisja, odzwierciedlają co do zasady wartości rynkowe i pozwolą tym samym na obliczenie wartości normalnej zgodnej z celami dochodzenia antydumpingowego.
- 57 Wszystkie kryteria ustanowione w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego przez prawodawcę unijnego korzystającego z przysługującego mu zakresu uznania wyrażają wolę sprawdzenia, czy podmiot gospodarczy, który dąży do uzyskania MET, prowadzi działalność w odniesieniu do produkcji oraz sprzedaży podobnego odnośnego towaru zgodnie z zasadami pozwalającymi na obliczenie wartości normalnej.
- 58 W tym kontekście trzecie kryterium ustanowione w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, które jako jedyne zostało uznane za niespełnione w niniejszej sprawie, wymaga, aby „koszty produkcji i sytuacja finansowa przedsiębiorstw nie podlega[ły] znaczącym wahaniom, wynikającym z [...] przejścia od byłego nierynkowego systemu gospodarki, w szczególności w odniesieniu do amortyzacji środków trwałych, innych odpisów, wymiany barterowej oraz płatności poprzez rekompensatę długów”.
- 59 W tym względzie należy zauważyć, że warunek, o którym mowa w pkt 58 powyżej, odnosi się do kosztów produkcji i sytuacji finansowej przedsiębiorstwa pod kątem pewnych elementów, które pozostają w bezpośrednim związku z metodami obliczania wartości normalnej określonymi w art. 2 ust. 1–6 rozporządzenia podstawowego. Elementy te obejmują w szczególności amortyzację środków trwałych, inne odpisy, wymianę barterową oraz płatności poprzez rekompensatę długów. Prawdą jest, że wyliczenie to ma charakter orientacyjny, o czym świadczy zastosowanie wyrażenia przysłówkowego „w szczególności”. Jednakże użycie tego terminu nie ma na celu zezwolenia Komisji ani nie skutkuje zezwoleniem Komisji na oddalenie wniosku o przyznanie statusu MET na podstawie okoliczności, które, pomimo że pozostają w związku z sytuacją finansową przedsiębiorstwa w szerokim tego słowa znaczeniu, to jednak nie powodują automatycznie wahań – które, co więcej, powinny być „znaczące” – jednego lub kilku czynników wpływających na elementy związane z produkcją oraz sprzedażą podobnego odnośnego towaru [zob. analogicznie, w odniesieniu do art. 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego, wyrok z dnia 19 lipca 2012 r., Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, pkt 78–82).
- 60 W konsekwencji, jeśli chodzi o środki dotyczące sytuacji finansowej przedsiębiorstwa z ogólnego punktu widzenia, które mogą znacząco zakłócać tę sytuację w odniesieniu do produkcji lub sprzedaży podobnego odnośnego towaru, do Komisji należy dokonanie w świetle dowodów przedstawionych w trakcie postępowania administracyjnego oceny, czy środki te rzeczywiście stanowią źródło takich wahań.
- 61 Po pierwsze bowiem, art. 2 ust. 7 lit. c) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego odnosi się do kosztów produkcji oraz sytuacji finansowej, które „nie podlegają” żadnym znaczącym wahaniom, a nie do kosztów produkcji oraz sytuacji finansowej, które „nie mogą” podlegać takim wahaniom. Po drugie, „znaczący” charakter omawianych wahań należy oceniać w stosunku do celu tego przepisu, którym jest zagwarantowanie, by elementy dotyczące kosztów produkcji i sytuacji finansowej przedsiębiorstwa nie podlegały zakłóceniom do tego stopnia, że ewentualne zastosowanie art. 2 ust. 1–6 rozporządzenia

podstawowego prowadziłoby do sztucznych rezultatów podważających cele dochodzenia antydumpingowego (zob. wyrok z dnia 19 lipca 2012 r., Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, pkt 82).

62 W niniejszej sprawie Komisja odmówiła przyznania skarżącej statusu MET jedynie na tej podstawie, że ta nie wykazała, iż spełnia kryterium określone w art. 2 ust. 7 lit. c) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego.

63 W szczególności, z jednej strony, Komisja uznała w piśmie z dnia 22 sierpnia 2013 r., że skarżąca skorzystała z różnych korzyści podatkowych z tytułu podatku dochodowego, takich jak:

„– [...] system podatkowy [który] pozwala spółkom z kapitałem zagranicznym na skorzystanie z całkowitego zwolnienia podatkowego z tytułu podatku dochodowego (0%) w okresie dwóch lat, a podczas kolejnych trzech lat na skorzystanie z obniżenia o 50% stawki [tego podatku], tj. skorzystanie ze stawki opodatkowania wynoszącej 12,5% zamiast stawki podstawowej 25%;

– tzw. system podatkowy »przedsiębiorstw wysokich technologii«, w ramach którego spółka podlega obniżonej stawce podatku dochodowego od osób prawnych wynoszącej 15%, zamiast stawki podstawowej 25%. Ten preferencyjny system podatkowy stanowi dotację dającą się dostosowywać niemal na bieżąco, która również może być ukierunkowana na przyciągnięcie inwestycji z obniżonymi stawkami opodatkowania, zakłócając w ten sposób konkurencję”.

64 Komisja wywiodła stąd, że „obniżone stawki opodatkowania powodowały znaczące korzyści finansowe”, w związku z czym skarżącej „nie udało się wykazać, iż jej koszty produkcji i sytuacja finansowa nie podlegały wahaniom wynikającym z przejścia od byłego nierynkowego systemu gospodarki”. Komisja przypominała, że „tzw. system podatkowy »przedsiębiorstw wysokich technologii« był niedawno analizowany w sprawie Solar Panels i został on uznany za wystarczający powód do odmowy przyznania statusu MET”.

65 Z drugiej strony, w piśmie z dnia 13 września 2013 r., w którym Komisja poinformowała skarżącą o swojej ostatecznej decyzji w przedmiocie przyznania jej statusu MET, w odpowiedzi na jej uwagi dotyczące pisma z dnia 22 sierpnia 2013 r. Komisja stwierdziła w szczególności:

„Stosowanie systemu preferencyjnych stawek opodatkowania wpływa na kwotę zysku przed opodatkowaniem, jaki spółka powinna osiągnąć, aby mogła przyciągnąć inwestorów. Całkowita korzyść przyznana w okresie objętym dochodzeniem niekoniecznie stanowi decydujące kryterium w celu ustalenia znaczenia wahań w świetle charakteru korzyści. Przeciwnie, ocena ta powinna dotyczyć ogólnego wpływu środka na sytuację finansową i ekonomiczną spółki w danym okresie.

W tym względzie należy przypomnieć, że możliwe było zastosowanie wobec [skarżącej] obniżonej stawki opodatkowania (14,01%), ponieważ mogła ona połączyć system podatkowy przedsiębiorstw wysokich technologii z innym systemem, czyli programem »2 Free 3 Halve«. Łącznym skutkiem tego była wyraźnie obniżona stawka w stosunku do stawki podstawowej (25%), która w szczególności mogła służyć celowi przyciągnięcia kapitałów po obniżonych stawkach i w konsekwencji wpłynąć na ogólną sytuację finansową i ekonomiczną spółki.

[...]

Wreszcie, twierdzą Państwo, że ocena Komisji, zgodnie z którą system podatkowy ma charakter niemal trwale otwarty, jest pozbawiona podstaw. Państwa argumenty, według których te dwa systemy podatkowe są ograniczone w czasie, zostały należycie uwzględnione. Jednak fakt, że te dwa systemy podatkowe nie mają charakteru trwałego, nie może podważyć okoliczności [...], iż mają one na celu wywarcie wpływu na sytuację finansową i ekonomiczną przedsiębiorstwa”.

- 66 W tym kontekście należy zauważyć, że Komisja oparła swój wniosek dotyczący warunku określonego w art. 2 ust. 7 lit. c) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego na elementach dotyczących kryterium innego niż kryteria określone w tym przepisie (zob. pkt 58 powyżej). Z pism z dnia 22 sierpnia i 13 września 2013 r. wynika bowiem, że Komisja oparła się z jednej strony na korzyści finansowej wynikającej w sposób ogólny z obniżonych stawek podatkowych, z których skorzystała skarżąca, a z drugiej strony na fakcie, że taka korzyść mogłaby przyciągnąć inwestorów do kapitału skarżącej. W związku z tym wydaje się, że Komisja odrzuciła argument skarżącej, zgodnie z którym skala omawianej korzyści miałyby być in concreto nieznaczna, kładąc nacisk na, jak to określa, „ogólny wpływ” spornego środka, polegający na możliwości „przyciągnięcia kapitałów po obniżonych stawkach”.
- 67 Tymczasem należy stwierdzić, że powody te odnoszą się co najwyżej do sytuacji finansowej przedsiębiorstwa z zasadniczo abstrakcyjnego punktu widzenia i nie mają związku z elementami wyraźnie wymienionymi w art. 2 ust. 7 lit. c) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego ani z innymi elementami dotyczącymi produkcji oraz sprzedażą podobnego odnośnego towaru, których znaczące wahania wynikające ze spornej korzyści podważałyby możliwość właściwego obliczenia wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 1–6 rozporządzenia podstawowego.
- 68 Po pierwsze bowiem, system podatku dochodowego od osób prawnych dotyczy traktowania pod względem podatkowym zysków osiągniętych w danym roku obrotowym. W związku z tym ani celem, ani skutkiem wspomnianego systemu nie jest wywarcie wpływu na kwotę lub wskaźnik tych zysków albo na inne elementy stanowiące składniki wartości normalnej, którą Komisja ma obliczyć zgodnie z przepisami art. 2 ust. 1–6 rozporządzenia podstawowego na potrzeby dochodzenia antydumpingowego. W konsekwencji ogólne odniesienie Komisji do „ogólnego wpływu” spornych środków na sytuację finansową skarżącej nie jest, samo w sobie i bez dalszych wyjaśnień, istotne dla celów stosowania art. 2 ust. 7 lit. c) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego.
- 69 Po drugie, podobna analiza nasuwa się w odniesieniu do dokonanej przez Komisję oceny „atrakcyjności” skarżącej jako odbiorcy kapitału inwestycyjnego. W szczególności należy zauważyć, że z uwagi na brzmienie art. 2 ust. 7 lit. c) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego samo prawdopodobieństwo, iż preferencyjny system podatkowy może przyciągać inwestorów do kapitału przedsiębiorstwa, nie jest wystarczające, aby uznać, że jego sytuacja finansowa „podlega” rzeczywistym znaczącym wahanom. Ponadto wbrew temu, co sugeruje Komisja, decyzja o inwestycji w kapitał przedsiębiorstwa nie jest podejmowana w odniesieniu do jakiegokolwiek „stawki”, w związku z czym „cel przyciągnięcia kapitału po obniżonych stawkach”, na który powołuje się ta instytucja, nie jest zrozumiały. W związku z powyższym w każdym wypadku okoliczność, że inwestor przeznaczając swoje środki na zakup udziałów w kapitale skarżącej, pozostaje z uwagi na swój charakter bez wyraźnego związku z wahaniami sytuacji finansowej skarżącej pod kątem celu art. 2 ust. 7 lit. c) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego (zob. pkt 59–61 powyżej). W związku z tym Komisja nie może powoływać się na zwykłe przypuszczenia w celu stwierdzenia istnienia istotnych skutków zasługujących na miano „znaczących wahań”, a tym samym w celu pominięcia przedstawionych przez skarżącą dowodów zmierzających do zanegowania znaczącego charakteru wahań, którym mogła w danym przypadku podlegać.
- 70 Jest tak tym bardziej w sytuacji, gdy – jak ma to miejsce w przypadku skarżącej – producent wykaże z uwagi na niewielką bezwzględną wartość, jaką stanowią zachęty podatkowe w jego obrocie i całości jego kosztów produkcji, swoją niezależność ekonomiczną i finansową na omawianym rynku w stosunku do rozpatrywanych środków w danym okresie, a mianowicie okresie objętym dochodzeniem.
- 71 Należy zauważyć bowiem, że wielkość obrotu danego przedsiębiorstwa jest stosownym wskaźnikiem jego siły ekonomicznej i finansowej, z której czerpie swoje zyski. W konsekwencji poprzez wskazanie, że rozpatrywane wahania stanowiły 1,14% jej obrotu, skarżąca dostarczyła zasadniczo wiarygodny i istotny dowód dotyczący ogólnego wpływu badanego środka podatkowego na jej sytuację finansową.

- 72 W tych okolicznościach do Komisji należało co najmniej wyjaśnienie związku pomiędzy z jednej strony decyzją o inwestycji w kapitał skarżącej, w stosownym przypadku uzasadnioną korzystaniem z korzystnego systemu opodatkowania, a z drugiej strony wahaniami jej sytuacji finansowej, i to nie w sposób ogólny i teoretyczny, lecz z uwzględnieniem celu realizowanego przez art. 2 ust. 7 lit. c) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego (zob. pkt 49–61 powyżej).
- 73 Wniosek taki potwierdza okoliczność, że w celu odrzucenia dowodów przedstawionych przez skarżącą Komisja wyraźnie odniosła się do swojej analizy jednego z systemów podatkowych rozpatrywanych w sprawie Solar Panels i uznała, iż analiza ta była wystarczająca, aby odmówić przyznania skarżącej statusu MET. Tymczasem zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego wniosek o przyznanie statusu MET podlega ocenie w świetle warunków gospodarczych, w jakich działa konkretny producent objęty dochodzeniem [zob. podobnie wyrok z dnia 2 lutego 2012 r., *Brosmann Footwear (HK)* i in./Rada, C-249/10 P, EU:C:2012:53, pkt 38].
- 74 Z powyższych ustaleń wynika, że uzasadnienie, na którym oparła się Komisja w celu oddalenia wniosku skarżącej o przyznanie jej statusu MET, jest obarczone oczywistym błędem w ocenie, w związku z czym druga część zarzutu pierwszego jest zasadna. Należy zatem stwierdzić nieważność zaskarżonego rozporządzenia, bez konieczności orzekania w przedmiocie pierwszej części zarzutu pierwszego, jak i w przedmiocie pozostałych zarzutów.

W przedmiocie kosztów

- 75 Zgodnie z art. 219 regulaminu postępowania Sąd, w orzeczeniach wydanych po uchyleniu jego orzeczenia i przekazanych mu do ponownego rozpoznania, orzeka o kosztach postępowania przed nim oraz postępowania odwoławczego przed Trybunałem. W zakresie, w jakim w wyroku w sprawie odwołania Trybunał orzekł, że rozstrzygnięcie o kosztach skarżącej, Komisji i interwenienta nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie, do Sądu należy rozstrzygnięcie w niniejszym wyroku o całości kosztów postępowania przed nim, w tym także kosztów postępowania w pierwszej instancji, jak również o kosztach związanych z postępowaniem odwoławczym w sprawie C-301/16 P.
- 76 Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.
- 77 Zgodnie z art. 134 § 2 regulaminu postępowania jeżeli więcej niż jedna strona przegrała sprawę, Sąd rozstrzyga o podziale kosztów.
- 78 W niniejszej sprawie Komisja przegrała postępowanie w pierwszej instancji, a skarżąca przegrała sprawę w postępowaniu odwoławczym. Jednakże, ponieważ Komisja i interwenient przegrali sprawę przed Sądem w postępowaniu po przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania, należy obciążyć Komisję jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą, z wyłączeniem kosztów związanych z interwencją. Interwenient pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty skarżącej związane z jego interwencją.

Z powyższych względów

SĄD (piąta izba)

orzeka, co następuje:

- 1) Stwierdza się nieważność rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 470/2014 z dnia 13 maja 2014 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz szkła solarne pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.**

- 2) **Komisja Europejska pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, z wyłączeniem kosztów związanych z interwencją.**
- 3) **GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH pokrywa, poza własnymi kosztami, poniesione przez Xinyi PV Products (Anhui) Holdings koszty związane z jej interwencją.**

Gratsias

Labucka

Ulloa Rubio

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 24 września 2019 r.

Podpisy